

Арт-рыцар

СА ШПАЛЕР — У ФРАНЦУЗСКУЮ СТАЛІЦУ, або КАНЦЭПЦЫЯ ПЕРАТВАРЭННЯ Ў МАСТАКА

Ён мае спраўды рамантычны вобраз: доўгія валасы, вытанчаныя завостраныя вусы, бародка... Віктар АЛЬШЭУСКАГА параўноўваюць з мушкетэрам, і параўнанне гэтае вельмі трапае. Менавіта яно першае ўсплывае ў памяці, а не яго статус прафесара, лаўрэата Дзяржаўнай прэміі Рэспублікі Беларусь, першага вучня Героя Беларусі, народнага мастака Міхася Савіцкага.

а тая ўжо быццам чырванее ад сораму. Ёсць яшчэ «Калона славы» — калекцыя твораў, прысвечаная Нясвіжскаму палацу, Мірскому замку, Магілёўскай ратушы, архітэктурным шэдэўрам нашай краіны.

Ужо два гады займаюцца тэмай архітэктуры савецкага перыяду. Мінск — вельмі прыгожы горад. Мне захапляюць яго пампэзнасць, урачыстасць, усе гэтыя класічныя будынкі з масіўнымі калонамі, з вялікай колькасцю геральдыкі, рэльефаў, скульптур.

— Я вырашыў «падарыць Парыжы кветкі» і перадаць такім чынам сваё захапленне гэтым горадам. Амальпісь, рухлі, касачы, белыя ліліе часта прысутнічаюць у маіх жывялісных творах. Гэта сімвал сьвята, вялікай падзеі, урачыстасці і вытанчонасці.

Дарчы, падчас гэтай паездкі я працаваў над копіяй партрэта Марыі Шымановіч (анакімтай плянэці XIX стагоддзя і кампазітара), напісаннага сусветна вядомым беларускім мастаком Валенціем Ваньковічам. Увогуле, заўсёды намагаюся працаваць падчас сваіх замежных выездаў, ніколі не спыняюся, не марную час.

— Імкняцца да асэнсаванага існавання? — Так. Калі ёсць хвілінка недзе ў дарозе, у аэропорце, на вакзале — заўсёды занатоўваю свае думкі.

— Гэта не першая ваша паездка ў Францыю. Ведаю, што вы ўдзельнічалі ў мастацкай акцыі ў горадзе Невер ішчэ ў 2000-м... — Мы падарожнічалі тады па Еўропе разам з сям'ёй, заехаўшы ў Парыж, Рэймс, Бурж, Страсбург...

— Мы падарожнічалі тады па Еўропе разам з сям'ёй, заехаўшы ў Парыж, Рэймс, Бурж, Страсбург... Праект у Неверы быў міжнародным. Шмат мастакоў удзельнічалі ў стварэнні аднаго вялізнага твора, які потым распілавалі на невялікія кавалкі і прадавалі на дэбратычным аукцыёне.

— Выстава «Zabor» два гады вандравала па беларускіх гарадах, потым апынулася ў Нацыянальным мастацкім музеі, трапіла ў Варшаву і, нарастаючы, спынілася ў Парыжы. Мастакі часам скардзяцца, што няма дзе выстаўляцца. А я кажу: «Паглядзіце, колькі ў краіне платоў». Калі ўзяць абласныя і раённыя цэнтры, калгасы, можна паказаць свае творы бясконца.

— Цікавая думка, але, мяркую, не ўсе мастакі згодныя выстаўляцца ў такой эксперыментальнай экспазіцыйнай прасторы... — У нас не прывычаліся да думкі, што твор мастацтва ў пэўным сэнсе — таксама тавар, які трэба вучыцца прадаваць.

— Так, на працягу жыцця працую таксама ў мастацкай фатаграфіі. Яшчэ калі вучыўся ў Рэспубліканскай школе-інтэрнаце па музыцы і выяўленчым мастацтве імя І. Ахрэмчыка, мне падарылі «ФЭД», — з тых часоў і здымаю. Памятаю, што сваю першую плёнку працяў толькі напалову: не хапіла растваральніка...

— Літаральна на днях у французскай сталіцы адбыўся яшчэ адзін вернісаж айчынных мастакоў. У праекце сучаснага беларускага выяўленчага мастацтва «Art-Zabor» удзельнічаюць і вашы творы... — Так, я ўдзельнічаю ў гэтым праекце, і гэта для мяне вельмі важна.

— Выстава «Zabor» два гады вандравала па беларускіх гарадах, потым апынулася ў Нацыянальным мастацкім музеі, трапіла ў Варшаву і, нарастаючы, спынілася ў Парыжы. Мастакі часам скардзяцца, што няма дзе выстаўляцца. А я кажу: «Паглядзіце, колькі ў краіне платоў». Калі ўзяць абласныя і раённыя цэнтры, калгасы, можна паказаць свае творы бясконца.

— Цікавая думка, але, мяркую, не ўсе мастакі згодныя выстаўляцца ў такой эксперыментальнай экспазіцыйнай прасторы... — У нас не прывычаліся да думкі, што твор мастацтва ў пэўным сэнсе — таксама тавар, які трэба вучыцца прадаваць.

— Так, на працягу жыцця працую таксама ў мастацкай фатаграфіі. Яшчэ калі вучыўся ў Рэспубліканскай школе-інтэрнаце па музыцы і выяўленчым мастацтве імя І. Ахрэмчыка, мне падарылі «ФЭД», — з тых часоў і здымаю. Памятаю, што сваю першую плёнку працяў толькі напалову: не хапіла растваральніка...

— Літаральна на днях у французскай сталіцы адбыўся яшчэ адзін вернісаж айчынных мастакоў. У праекце сучаснага беларускага выяўленчага мастацтва «Art-Zabor» удзельнічаюць і вашы творы... — Так, я ўдзельнічаю ў гэтым праекце, і гэта для мяне вельмі важна.

Віншуем!

Гуляй, душа!

Душа заўсёды цягнецца да песні. Натхняецца ёю, акрыляецца — і творыць. Надзвычай пранікліва ўздзейнічае на наш духоўны стан народная песня. У ёй — творчы дух нястомных продкаў, папярэднікаў.

Беларускі дзяржаўны ансамбль «Свята» беражліва даносіць сучаснікам узору нацыянальнай музыкі. За 30 гадоў дзейнасці ён прадставіў на эстрадзе аўтэнтчна і ў апрацоўках шмат фальклорных песень, падрыхтаваў шэраг інструментальных кампазіцый, узнавіў танцы і абрады з розных рэгіёнаў Беларусі.

Варыянт таццяны Маслоўскай. Музыка Анатоля Кашталалапа. Пераклад Вячаслава Статкевіча.

У 1990-я гады адбыліся змены ў «Свяце». У калектыве прыйшлі маладыя артысты. І зноў песня заіскрылася тут вольна, па-народнаму светла. Спявак Вячаслаў Статкевіч прадоўжыў сямейныя традыцыі. З 2001 года ансамбль узнавальвае заслужаны артыст Беларусі Анатоль Кашталалапа, творчае майстэрства якога фарміравалася ў Беларускім народным мастацтве, харэаграфічным ансамблі «Харошкі» і ў самім «Свяце».

Крыху лішняга халіпу пра запас — Самі ножанкі пусціліся ў пляс. І ўпрысядку пайшоў за каблучком. Уся радня за смачным, доўгім сталом.

Песню «Гуляй, душа!» таццяны Маслоўскай і Анатоля Кашталалапа «Свята» заспявала гады тры таму. У яе створаны актыўны ўдзел прынялі артысты ансамбля. Звычайна гэтая песня гучыць напрыканцы канцэрта — і пакайце трывалы сьвяточны настрой у прысутных.

Вясёлыя песні «Гуляй, душа!» заўсёды віншуюць усіх, хто шануе нацыянальную музыку, любіць ансамбль «Свята», і асабліва тых, хто нарадзіўся ў гэты кастрычніцкі дзень пад непаўторную мелодыю беларускай залатоў вясні, пад першыя душэўныя гукі з матуліных вуснаў.

Сонца вечарам схілілася спаць. А застале ўсё ніяк не суняць. Зорка раньня ўзшыла за сямом, А радня яшчэ за смачным сталом.

Падрыхтаваў Міхась ШАВЫРКІН

ХАТНЯЯ ЭНЦЫКЛАПЕДЫЯ

ПАКАШТУЙЦЕ!

Карамельныя баклажаны

Спатрэбіцца: баклажаны (невялікія) — 5 шт., вада — 100 мл, цукар — 8 ст. л., календра (сухая молатая) — 2 ч. л., перац чорны — 2 шт., часнок — 5 зуб., кінза — 1 пуч., пятрушка — 1 пуч., бальзамічны воцат — 3 ст. л., алей — 2 ст. л., сок аднаго лімона.

Баклажаны нарэзаць кружочкамі таўшчыняй 2-3 см, скласці ў друшкі і перасыпаць соллю. Пакінуць на 30 хвілін. Затым прамыць халоднай вадою, абсушыць папяровымі рушнікамі. Бляху заспаць паперай для выпечкі. Выкладзі баклажаны. Пэндзілкам намазаць іх алеем. Запяхць пры 200 градусах 20 хвілін. У сатэйніку змяшчаць лімонны сок, ваду і цукар.

ПАРАДАК У ДОМЕ

Як пачысціць серабро?

Сярэбраныя рэчы можна адшукваць у любым доме. Хтосьці з'яўляецца прыхільнікам сярэбраных упрыгажэнняў, аддаючы перавагу сціплым высакорнасным серабра золату і плагіне. Іншыя захоўваюць старадаўнія, якія перайшлі яшчэ ад бабуль, сярэбраны посуд, сталовыя прыборы а таксама манеты.

Спраўды, серабро — недарагі, але прыгожы і карысны метал. Акрамя магнічных уласцівасцяў знішчэння вапняку, якія прысываюць серабро, яго ўжываюць для абеззаражвання вады. Вядома, што апунчаны ў ваду сярэбраны крыжык або лыжка не дазваляць ёй задыхнуцца і набыць непрыемны пах.

Сябраўды, серабро — недарагі, але прыгожы і карысны метал.

Калі на серабро проба ніжэй за 625, то першапачатковы бляск вырабу можна вярнуць, пачысціўшы яго нашатырам. Выдатна чысціць серабро і лімонны сок. Вырабы трэба пагрузаць на некалькі гадзін у сок лімона, часам пераварочваючы, калі вадкасць не пакрывае іх цалкам.

Table with 3 columns: Даты, Падыі, Людзі. 18 Кастрычніка

1738 год — нарадзіўся Андрэй Болатаў, рускі вучоны, пісьменнік. Па шматграннасці таленту і навуковых дасягненнях Андрэй Болатава параўноўваюць з Ламаносавым.

1893 год — нарадзіўся (г. Коўна) Уладзімір-скі (сандр. Малейка) Уладзімір Іосіфавіч, акцёр, народны артыст Беларусі (1938) і СССР (1955). У 1924-1959 гг. — акцёр Беларускага тэатра імя Я. Купалы (у 1944-м узначальваў франтвую тэатральную брыгаду). Акцёр шырокага творчага дыяпазону.

1908 год — нарадзіўся (г. Жытомір) Аляксей Сямёнавіч Бурдзейні, генерал-палкоўнік (1961), Герой Савецкага Саюза (1945). У Вялікую Айчынную вайну на фронце з чэрвеня 1941 года. Удзельнік абароны Львова, Кіева, Харкава, баёў пад Варонежам, Сталінаградскай і Курскай бітваў.

Міхась ЗАБЭЙДА-СУМІЦКІ, спявак: «Лепш спяваючы памерці, чым плачучы жыць».

Нараджаны ў гэты дзень любяць быць у цэнтры падзей.

Нараджаны ў гэты дзень любяць быць у цэнтры падзей. Нягледзячы на тое, што яны могуць выконваць функцыі кіраўніка, ім нельга перапрацоўвацца; галоўным іх інтарсам з'яўляецца асабістая праца і асабістае жыццё — яны не могуць развітацца з ім на працяглае час без суму.

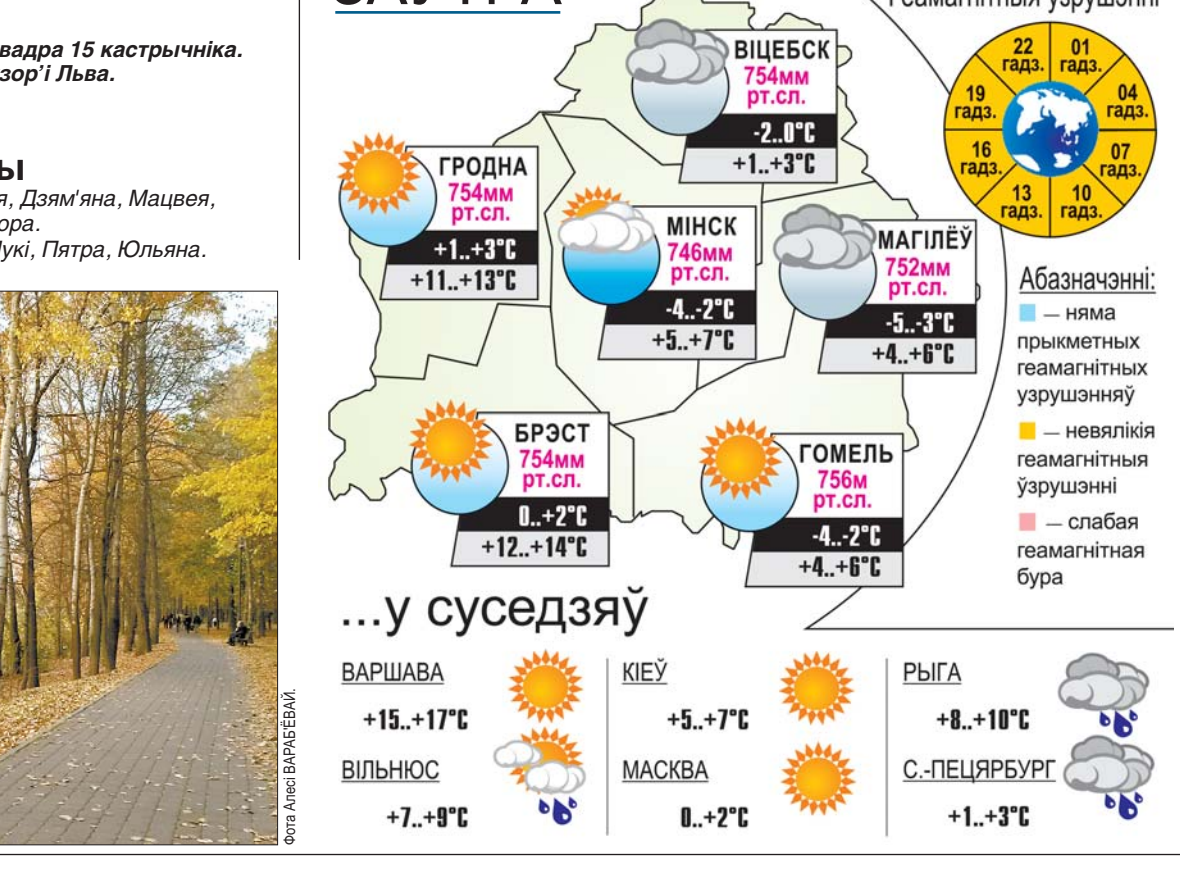
Гэта незалежны, вольны і даволі вядомы асобы, якія ахвотна любяць навакольны свет; яны вельмі шануюць сябе і залішне прамалінейна падыходзяць да жыцця.

СЁННЯ

Міхась ЗАБЭЙДА-СУМІЦКІ, спявак: «Лепш спяваючы памерці, чым плачучы жыць».

ЗАЎТРА

УСМІХНЕМСЯ

Знайшоў «сотку» ў кішэні зімовай курткі? Не траці! Паглядзі ў летнюю. Інвестуй у будучыню! — А я бачыў учора гульні... Там нейкі свет, і па ім хадзіць можна і з людзьмі размаўляць!

ЗВЯЗДА БЕЛАРУСКАЯ ГАЗЕТА

ЗАСНАВАЛЬНІК: Савет Рэспублікі Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь, Палата прадстаўнікоў Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь, Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь. РЭГІСТРАЦЫЙНАЕ ПАСВЕДЧАННЕ нумар 2 ад 17 лютага 2009 года, выданае Міністэрствам інфармацыі Рэспублікі Беларусь.